

Ξεσκαρτάρω

ξεσκαρτάρω, ρ. [<ξε- + σκάρτος + κατάλ. -άρω]. **1.** Ξεδιαλέγω και πετώ από ένα σύνολο οτιδήποτε είναι άχρηστο: «πόσους εργάτες χρησιμοποιείς όταν θέλεις να ξεσκαρτάρεις πέντε τόνους πορτοκάλια;». **2.** (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) πετώ στο τραπέζι φύλλα που είναι άχρηστα: «σκέφτεται πολύ, όταν είναι να ξεσκαρτάρει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας